

18 september 2015

Tarieven en heffingskortingen

Aanpassing tarief loon- en inkomstenbelasting

Het tarief in de eerste schijf van de inkomstenbelasting gaat omhoog van 36,5% naar 36,55%. Deze tariefsaanpassing vloeit nog voort uit het Belastingplan 2014.

Het tarief in de tweede en derde schijf wordt met 1,85%-punt verlaagd, van 42% naar 40,15%. De tariefschijven worden geïndexeerd en de derde schijf wordt met € 8.548 verlengd. Daardoor wordt het aangrijpingspunt van het 52% tarief verhoogd. De vierde schijf – en daarmee de 52%-heffing – begint per 2016 bij een belastbaar inkomen van € 66.421 (2015: € 57.585).

Volledige afbouw algemene heffingskorting

De algemene heffingskorting wordt sinds 2014 inkomensafhankelijk afgebouwd: de belastingkorting wordt minder naarmate het inkomen hoger is. Het afbouwtraject loopt van circa € 20.000 tot circa € 66.000.

Voor 2016 is het afbouwpercentage met 2,476% verhoogd tot op 4,796%. De bij het Belastingplan 2015 overeengekomen afbouw is in het Belastingplan 2016 aangescherpt tot een volledige afbouw bij een inkomen van € 70.000. Deze aanpassingen leveren € 2,1 miljard op. Zie onderstaande tabel voor het verloop van de heffingskorting in 2016 en 2017.

Inkomen	Hoogte heffingskorting				
	2015	2016 was	2016 wordt	2017 was	2017 wordt
10.000	2.203	2.230	2.230	2.233	2.233
20.000	2.199	2.230	2.226	2.233	2.233
30.000	1.967	1.898	1.747	1.911	1.768
40.000	1.735	1.566	1.267	1.579	1.288
50.000	1.503	1.234	788	1.247	809
60.000	1.341	991	308	971	329
70.000	1.341	991	0	971	0

Verhoging arbeidskorting

De arbeidskorting wordt sinds 2014 inkomensafhankelijk afgebouwd: de belastingkorting wordt minder naarmate het inkomen hoger is. Voor lagere inkomens wordt het maximumbedrag van de arbeidskorting voor 2016 – na indexatie – met € 638 extra verhoogd.

Het startpunt van de afbouw wordt met € 15.950 verlaagd tot € 34.000, het eindpunt van de afbouw wordt € 111.600. Door deze aanpassingen profiteren arbeidsinkomens tussen € 9.000 en € 50.000 van een hogere arbeidskorting. Deze aanpassingen kosten naar verwachting € 2,6 miljard. Zie onderstaande tabel voor het verloop van de arbeidskorting in 2016 en 2017.

Inkomen	Hoogte arbeidskorting				
	2015	2016 was	2016 wordt	2017 was	2017 wordt
10.000	100	349	400	325	381
20.000	2.220	2.465	3.103	2.619	3.312
40.000	2.220	2.465	2.864	2.647	3.077
60.000	1.811	2.064	2.064	2.273	2.277
80.000	1.011	1.264	1.264	1.473	1.477
90.000	611	864	864	1.073	1.077
100.000	211	464	464	673	677
110.000	184	64	64	273	277
120.000	184	0	0	0	0

Arbeidskorting in tabel bijzondere beloningen

Per 2016 wordt de inkomensafhankelijke arbeidskorting verwerkt in de tabel bijzondere beloningen voor de loonheffing. Door de inkomensafhankelijke afbouw in de tabel te verwerken moet meer loonheffing worden ingehouden over bijzondere, veelal eenmalige beloningen.

Verhoging inkomensafhankelijke combinatiekorting

De inkomensafhankelijke combinatiekorting wordt verhoogd naar 6,159%, het maximumbedrag wordt – na indexatie – met € 606 verhoogd tot maximaal. In 2016 bedraagt de inkomensafhankelijke combinatiekorting maximaal € 2.769 (2015: € 2.152). Dit maximum wordt bereikt bij een arbeidsinkomen van € 32.970 (2015: € 32.832).

Verhoging ouderenkorting

De ouderenkorting wordt voor 2016 eenmalig verhoogd met € 222 tot een inkomen van circa € 35.000. Rekening houdend met de vermindering van de korting krachtens het Belastingplan van vorig jaar resteert per saldo een verhoging, inclusief indexatie, van € 139. Met de eenmalige verhoging van € 222 wordt voorkomen dat de koopkracht van gepensioneerden in 2016 daalt.

Maatregelen voor particulieren

Herziening box III-heffing per 2017

De vermogensrendementsheffing in box III wordt per 1 januari 2017 ingrijpend veranderd. De heffing blijft gebaseerd op een forfaitair rendement, maar het huidige forfaitaire rendement van 4% wordt genuanceerd om de heffing meer in lijn te brengen met de werkelijk behaalde rendementen. Het kabinet stelt voor om het forfaitaire rendement vanaf 2017 te baseren op de landelijk gemiddelde verdeling van het box III-vermogen over spaargeld én beleggingen. Deze vermogensmix wordt afgeleid uit alle belastingaangiften voor box 3 over 2012. De mix zal periodiek worden geëvalueerd om na te gaan of die nog voldoende aansluit bij de realiteit. Over beide vermogenscomponenten – het spaardeel én het beleggingsdeel – wordt een forfaitair rendement gerekend, dat afgeleid wordt uit de in het verleden daadwerkelijk behaalde rendementen. Dat forfaitaire rendement wordt elk jaar weer opnieuw vastgesteld, voorafgaand aan het belastingjaar, op basis van de meest recente gegevens omtrent het werkelijk behaalde rendement. Het rendement op het spaardeel wordt afgeleid uit de gemiddelde rentevergoeding over de voorgaande vijf jaar. Voor 2017 is de gemiddelde rente over 2011 tot en met 2015 beslissend; die zal naar verwachting uitkomen op 1,63%. In 2016 wordt dat percentage definitief vastgesteld voor de box 3-heffing over 2017.

Het rendement op het beleggingsdeel is het meetkundig gemiddelde langetermijnrendement. Dat rendement is berekend op 5,5% en zal ook in 2016 definitief worden vastgesteld voor de heffing over 2017.

Het box 3-vermogen wordt voor de belastingheffing verdeeld over drie schijven, met een gemiddelde vermogensmix per schijf. Dat leidt tot een oplopend forfaitair rendement: zie de tabel. Het heffingsvrije vermogen wordt per 1 januari 2017 verhoogd naar € 25.000 per persoon (2015: € 21.330). Die vrijstelling wordt in de eerste vermogensschijf in aanmerking genomen. Het tarief blijft 30%, voor het spaardeel en beleggingsdeel, en ongeacht de omvang van het vermogen.

Box 3 heffing in 2017

Op basis van de voorlopig vastgestelde rendementen; definitieve vaststelling in 2016.

vermogen meer dan	vermogen niet meer dan	forfaitair rendement
0	25.000	vrijgesteld
25.000	100.000	2,91%
100.000	1.000.000	4,69%
1.000.000	-	5,50%

Schenkingsvrijstelling eigen woning weer € 100.000

De schenkingsvrijstelling voor de eigen woning wordt verruimd, van € 52.752 (bedrag 2015) tot € 100.000. Deze verruiming is structureel, en gaat om budgettaire redenen pas in per 1 januari 2017.

De verruimde vrijstelling is zowel binnen als buiten de familiesfeer van toepassing

De ontvanger van de schenking – de begiftigde – moet tussen de 18 en 40 jaar zijn, en de schenking gebruiken voor de koop of verbouwing van een eigen woning, de aflossing van de eigenwoningschuld (of restschuld), dan wel de afkoop van rechten van erfpacht, opstal of beklemming van zijn eigen woning.

De vrijstelling is éénmalig in de relatie tussen schenker en begiftigde. Als de schenker al eerder, in 2013 of 2014 de – toen tijdelijk – vrijgestelde schenking van € 100.000 heeft gedaan, kan de opnieuw verruimde vrijstelling in 2017 niet nogmaals worden benut! Is bij een schenking in 2015 of 2016 gebruik gemaakt van de thans geldende vrijstelling voor de eigen woning (in 2015 maximaal € 52.752, in 2016 € 53.016), dan kan met een schenking in 2017 of 2018 de vrijstelling tot € 100.000 worden aangevuld.

PAPPIIEEE! KRIJGEN WIJ NU OOK DIE
€100000 BELASTINGVRIJ?
...VOOR DE AFLOSSING VAN ONZE
HYPOTHEEK?

Informatieplicht eigenwoningschuld versoepeld

De belastingplichtige die zijn eigen woning – deels – gefinancierd heeft met een lening bij de eigen BV, bij een particulier/familieid, of bij een buitenlandse financiële instelling moet jaarlijks gedetailleerde informatie over die lening aan de Belastingdienst verstrekken. Dat moet met een modelformulier, dat te downloaden is op de site van de Belastingdienst. Wordt deze informatie niet tijdig verstrekt, dan heeft dat tot gevolg dat de rente op de betreffende eigenwoningschuld (tijdelijk) niet in aftrek kan worden gebracht.

Deze informatieplicht wordt per 2016 versoepeld en opgenomen in het aangifteproces. Door aangifte te doen en de renteaftrek te claimen wordt automatisch voldaan aan de informatieplicht. De sanctie van het niet-tijdig verstrekken van informatie, het (tijdelijk) vervallen van de renteaftrek, verdwijnt. Als bij de aangifte op dit punt onjuiste of onvolledige gegevens worden verstrekt geldt daarvoor de standaardsanctie voor het niet, onjuist of onvolledig doen van aangifte.

Herleven renteaftrek bij inhalen aflossingsachterstand

De rente op een eigenwoningsschuld die is aangegaan op of na 1 januari 2013 is slechts aftrekbaar als die lening tenminste annuïtair wordt afgelost. Als er een langdurige aflossingsachterstand ontstaat, vervalt de renteaftrek: de schuld gaat dan van box 1 definitief over naar box 3, waardoor de renteaftrek vervalt. Dat geldt ook als de oude lening wordt geherfinancierd met een nieuwe opvolgende lening.

Deze straf wordt afgeschaft, en wel met terugwerkende kracht tot 1 januari 2013, de datum waarop de aflossingseis is ingevoerd. Bij een aflossingsachterstand gaat de lening nog wel over van box 1 naar box 3, maar die overgang is niet langer permanent. Als de aflossingsachterstand wordt ingelopen, kan de lening opnieuw als eigenwoningsschuld tot box 1 worden gerekend en herleeft de renteaftrek. Dat geldt ook voor een vervangende, opvolgende nieuwe lening. In de periode tussen de overgang naar box 3 en de terugkeer naar box 1, of tot het aangaan van een nieuwe eigenwoningsschuld, bestaat er geen recht op renteaftrek.

JE HUIS TE KOOP ZETTEN, DAT HOEFT NIET. IK GEEF JE GRAAG EEN LENING OM DIE AFLOSSINGS-ACHTERSTAND WEG TE WERKEN.

HMPFF... WAT ZAL MIJN VRIENDIN DAAR VAN VINDEN...

Dubbele partnervrijstelling kapitaalverzekeringen

Kapitaalverzekeringen eigen woning (KEW) kennen vaak een dubbele begunstiging, voor beide fiscale partners, om over en weer gerechtigd te zijn tot de uitkering en een beroep te kunnen doen op de eenmalige vrijstelling. Datzelfde geldt ook voor geblokkeerde spaarrekeningen (SEW) en beleggingsrechten eigen woning (BEW). Kapitaalverzekeringen van oudere datum missen vaak zo'n dubbele begunstiging: die polissen stammen uit een periode dat de eis van een dubbele begunstiging nog niet bestond. Om dit mankement te herstellen moesten verzekerden de polisvoorwaarden aanpassen, zodanig dat de begunstiging zowel bij leven als bij overlijden geldt.

Deze aanpassing komt te vervallen. Vanaf 1 januari 2016 kunnen fiscale partners bij het indienen van hun aangifte een verzoek doen tot 'het gezamenlijk genieten van de kapitaalverzekering'. Door dat verzoek wordt de uitkering uit de kapitaalverzekering eigen woning (of uit de SEW of BEW) geacht bij iedere partner voor de helft op te komen. Iedere partner kan dan voor zijn deel van de uitkering zijn persoonlijke vrijstelling benutten.

Aftrek EU-monumentenpanden en Natuurschoonwet

Eigenaren van een monumentenpand kunnen de onderhoudsuitgaven voor dat pand – onder voorwaarden – in aftrek brengen op hun inkomen in box 1. Deze aftrek is ook mogelijk voor monumenten die niet in Nederland liggen, maar in een andere lidstaat van de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte. Dat monumentenpand moet dan wel een onderdeel vormen van het Nederlandse culturele erfgoed. Financiën heeft deze aftrek eerder bij beleidsbesluit toegestaan, deze goedkeuring wordt nu in de wet vastgelegd en geldt met terugwerkende kracht tot 18 december 2014. Een dergelijk monument in het buitenland kan – onder voorwaarden – ook onder de Natuurschoonwet 1928 worden gerangschikt.

Bestrijding emigratielek directeuren-grotaandeelhouders

De wetgever wil een einde maken aan fiscaal gedreven emigraties van aandeelhouders met een aanmerkelijk belang in een BV. Daarbij gaat het met name om directeuren-grotaandeelhouders (DGA's) van een BV. Onder het huidige wettelijke systeem kan een emigrerende DGA – die ook zijn BV naar het buitenland verplaatst – na 10 jaar de aanmerkelijkbelang-claim op zijn aandelen in de BV hebben afgeschud. De emigratie van een DGA wordt aangemerkt als een fictieve vervreemding van de aanmerkelijkbelang-aandelen, maar de belastingheffing over de meerwaarde van die aandelen leidt niet tot een werkelijke afrekening. De 25% aanmerkelijkbelang-heffing wordt vastgelegd in een conserverende aanslag, waarvoor de DGA 10 jaar lang uitstel van betaling krijgt. Na 10 jaar wordt die conserverende aanslag op verzoek kwijtgescholden. Om voor dat uitstel van betaling en de opvolgende kwijtschelding in aanmerking te komen mag de DGA binnen die 10 jaar zijn pakket aanmerkelijkbelang-aandelen niet verkopen, en niet 90% of meer van de winstreserves in de

BV uitkeren (als de BV een onderneming drijft: in combinatie met het geheel of nagenoeg geheel staken van de bedrijfsactiviteiten).

In de praktijk blijkt steeds vaker – volgens Financiën – dat DGA's emigreren en hun BV naar het buitenland verplaatsen om kort daarop net geen 90% van de winstreserves in de BV uit te keren. De resterende net iets meer dan 10% van die winstreserves wordt in privé geïncasseerd nadat de conserverende aanslag na 10 jaar is kwijtgescholden. Nederland loopt zo de aanmerkelijkbelang-heffing op de meerwaarde van de aandelen in de BV mis. De DGA 'verplaatst' die heffing naar zijn nieuwe woonland, en dat kan een land zijn dat dergelijke inkomsten niet of slechts beperkt in de belastingheffing betreft.

De wetgever vindt dit ongewenst en treft hiertegen de volgende maatregelen:

- de kwijtschelding van de conserverende aanslag na 10 jaar komt te vervallen; deze aanslag blijft in de tijd onbeperkt in stand;
- iedere uitkering van winstreserves na de emigratie leidt direct tot – gedeeltelijke – invordering van de conserverende aanslag die bij emigratie is vastgesteld;
- de BV die ten minste 5 jaar in Nederland gevestigd is geweest en vervolgens naar het buitenland wordt verplaatst, wordt geacht nog steeds in Nederland te zijn gevestigd zolang de aan de DGA opgelegde conserverende aanslag niet volledig is voldaan. Door deze vestigingsplaatsfictie kan Nederland belasting blijven heffen over de dividenden die door de BV worden uitgekeerd na verplaatsing naar het buitenland.

Deze maatregelen gelden niet alleen bij emigratie van de DGA, maar ook in andere situaties waarin de DGA een conserverende aanslag wordt opgelegd terzake van zijn aanmerkelijkbelang-aandelen in de BV, zoals bij schenking of vererving van die aandelen aan een verkrijger die niet in Nederland woont.

Om te voorkomen dat DGA's nog snel voor de invoering van deze nieuwe wetgeving gaan emigreren, stelt de wetgever voor om deze maatregelen per direct, vanaf het tijdstip van publicatie van het Belastingplan 2016 – 15 september 2015, om 15.15 uur – te laten ingaan.

Afkoop lijfrente: de afkoopsom

De premies voor een lijfrenteverzekering waarmee een pensioentekort wordt gecompenseerd, zijn aftrekbaar in box 1. De latere uitkeringen uit zo'n polis zijn belast in dezelfde box 1.

Wanneer een dergelijke lijfrentepolis afgekocht wordt, dan wordt de afkoopsom in box 1 belast. De wet stelt die afkoopsom vast op het bedrag dat de verzekeraar uitkeert, maar tenminste op het totaalbedrag van de premies dat voor de polis in aftrek is gebracht.

Deze minimumwaarderingsregel kan tot gevolg hebben dat een hoger bedrag in de belastingheffing wordt betrokken dan het werkelijke uitgekeerde bedrag. Dat is met name bij woekerpolissen aan de orde. Het kabinet vindt dat ongewenst en stelt voor om de minimumwaarderingsregel af te schaffen, zodat in alle gevallen de werkelijk ontvangen afkoopsom wordt belast en niet meer dan dat.

Deze wetswijziging gaat in per 1 januari 2016. Voor afkopen die voor deze datum zijn gedaan en waarbij door de minimumwaarderingsregel meer is belast dan het werkelijk uitgekeerde bedrag, wordt een tegemoetkoming verleend middels een ambtshalve vermindering.

Stiefkind op verzoek geen fiscale (toeslag)partner

Een kind jonger dan 27 jaar kan voor de belastingheffing nooit als partner kwalificeren voor zijn vader of moeder. De wet regelt dat expliciet voor een bloedverwant van de belastingplichtige. Deze wettelijke bepaling geldt niet voor een stiefkind: dat is geen bloedverwant, maar een aanverwant. De wetgever wil dit verschil in behandeling tussen een kind en stiefkind opheffen: een stiefkind (jonger dan 27 jaar) wordt op gezamenlijk verzoek van dat kind en zijn stiefouder niet aangemerkt als toeslag- en fiscale partner van de stiefouder.

Partnerbegrip beperkt bij verblijf in opvanghuis

Als twee personen worden gehuisvest in een opvanghuis met een kind van één van hen beiden, worden die personen als (toeslag-)partners aangemerkt. Als gevolg daarvan daalt de aanspraak op verschillende toeslagen (omdat voor de vaststelling van de draagkracht ook het toetsingsinkomen van de partner in aanmerking wordt genomen). Het kabinet vindt dat onwenselijk en stelt voor om die personen gedurende het verblijf in het opvanghuis niet als partners aan te merken. De belastingplichtigen moeten dan wel bij hun aangifte een afschrift verstrekken van de gemeentelijke beschikking inzake de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Kinderalimentatie: geen box 3-schuld

Door de invoering van de Wet hervorming kindregelingen (WHK) is de aftrek voor uitgaven voor levensonderhoud van kinderen per 1 januari 2015 komen te vervallen. Door deze wetswijziging valt een kinderalimentatieverplichting vanaf dat tijdstip niet meer onder de verplichtingen die van aftrek in box 3 zijn uitgesloten. (Dat zijn de verplichtingen tot uitgaven die tot een persoonsgebonden aftrekpostaftrek leiden). De wetgever heeft verzuimd om bij de invoering van de WHK de onbedoelde aftrek van de kinderalimentatieverplichting in box 3 te schrappen. Deze omissie wordt hersteld: voorgesteld wordt om de aftrek in box 3 per 1 januari 2017 te laten vervallen voor 'verplichtingen aan bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn die rechtstreeks uit het familierecht voortvloeien'.

Kinderopvangtoeslag verhoogd

De kinderopvangtoeslag gaat per 1 januari 2016 met 5,8% omhoog. Voor ouders met een laag inkomen geldt een maximaal toeslagpercentage van 93% voor het eerste kind en 94% voor het tweede en volgende kind. Het minimale toeslagpercentage vanaf 2016 bedraagt 23,8% voor het eerste kind en 64% voor het tweede en volgende kind.

Deze cijfers hebben voor een gezin met een modaal inkomen tot gevolg dat de kinderopvangtoeslag met ruim € 100 per maand toeneemt als er twee kinderen drie hele dagen naar de opvang gaan. Gaan de kinderen twee volle dagen naar de opvang, dan neemt de toeslag met circa € 70 per maand toe.

Maatregelen voor werkgevers - werknemers

Aanscherping gebruikelijkheids criterium in de werkkostenregeling

Het gebruikelijkheids criterium in de werkkostenregeling wordt aangescherpt om het voor de Belastingdienst eenvoudiger te maken om tariefarbitrage te bestrijden. Een werkgever kan onder de werkkostenregeling vergoedingen en verstrekkingen voor zijn werknemers aanwijzen als eindheffingsbestanddeel. De werknemer kan deze vergoedingen en verstrekkingen belastingvrij incasseren, de werkgever kan die als kosten opvoeren. De werkgever is een eindheffing van 80% verschuldigd indien en voor zover het totaal van de door hem aangewezen vergoedingen en verstrekkingen uitkomt boven de 1,2% van de fiscale loonsom over dat jaar. Die 80% heffing is hoog, maar veelal toch lager dan het tarief bij een individuele brutering. Als een loonbestanddeel bij de werknemer onder de 52%-heffing valt, komt het individueel gebruteerde tarief voor de werkgever uit op 108,3%. Wordt datzelfde loonbestanddeel boven de vrije ruimte verstrekt, dan kost dat de werkgever 80% belasting.

HET LOON IN DE BAK EINDHEFFING IS VOOR JULLIE BELASTINGVRIJ. DAAR KAN IK ALS WERKGEVER ALLEEN LOON IN STOPPEN DAT GEBRUIKELIJK IS. BEGREPEN?

Om deze tariefarbitrage beter te kunnen bestrijden wordt het gebruikelijkheids criterium aangepast. Voorgesteld wordt om het aanwijzen van een vergoeding of verstrekking als eindheffingsbestanddeel centraal te stellen. Dat moet als zodanig gebruikelijk zijn, en niet zozeer de omvang van de vergoedingen en verstrekkingen. Bij de toets of voldaan is aan het gebruikelijkheids criterium speelt een aantal factoren een rol. Daarbij gaat het met name om de aard en de omvang van de vergoeding of verstrekking. Ook het totaalbedrag van de voor een

werknemer aangewezen vergoedingen en verstrekkingen in een kalenderjaar is van belang.

Bij de beoordeling of iets gebruikelijk is, moet een vergelijking worden gemaakt met andere werknemers. Met alle werknemers bij de desbetreffende werkgever, met de collega's in dezelfde functiecategorie, en vervolgens met werknemers van andere werkgevers, in dezelfde bedrijfssector en daarbuiten. Is die laatste vergelijking niet mogelijk, dan kan de aanwijzing ook naar redelijkheid worden beoordeeld.

Loonheffing bijzondere beloningen

Per 1 januari 2016 vervalt de mogelijkheid om een bijzondere beloning toe te voegen aan het reguliere loon dat in datzelfde tijdvak wordt uitbetaald. De wetgever wil met deze aanpassing een betere aansluiting tussen de loon- en de inkomstenbelasting tot stand brengen.

De inkomensafhankelijke opbouw van de arbeidskorting wordt per 2016 verwerkt in de tabel bijzondere beloningen. Voor werknemers met een inkomen tot circa € 20.000 – waarvan een deel wordt belast volgens de tabel bijzondere beloningen – heeft dat tot gevolg dat ze geen aangifte inkomstenbelasting meer hoeven te doen om de arbeidskorting volledig te kunnen benutten.

Lage-inkomensvoordeel en loonkostenvoordeel (LIV en LKV)

Werkgevers krijgen vanaf 2017 een lage-inkomensvoordeel (LIV) van maximaal € 2.000 per jaar als zij een werknemer in dienst hebben met een loon van 100% tot 110% van het wettelijk minimumloon. Is het loon van de werknemer 110% tot 120% van dat wettelijk minimumloon, dan is het LIV maximaal € 1.000 per jaar.

Om voor het LIV in aanmerking te komen moet sprake zijn van een baan van minimaal 1.248 uur op jaarbasis. Er geldt geen leeftijdsondergrens, als bovengrens wordt de AOW-leeftijd gehanteerd.

Het LIV wordt gekoppeld aan de verloonde uren die werkgevers opgeven via de loonaangifte. De peildatum is 1 mei van het volgende kalenderjaar. De Belastingdienst betaalt de tegemoetkoming uit binnen zes weken na de beschikking van vóór 1 augustus.

Per 2018 wordt het loonkostenvoordeel (LKV) ingevoerd. Deze loonsubsidie heeft betrekking op werknemers met de doelgroepverklaring oudere uitkeringsgerechtigden/werknemers met een arbeidsbeperking. De werkgever ontvangt voor deze werknemers maximaal € 6.000 per werknemer per jaar, gedurende ten hoogste drie jaar. De huidige regeling met een korting op de voor deze werknemers verschuldigde premies werknemersverzekeringen komt te vervallen.

Maatregelen voor ondernemers

Buitenlandse entiteiten: de substance-toets

Als een in het buitenland gevestigde entiteit een aanmerkelijk belang – 5% of meer van het geplaatste aandelenkapitaal – heeft in een Nederlandse vennootschap moet getoetst worden of die buitenlandse entiteit dat belang aanhoudt met als hoofddoel – of één van de hoofddoelen – om de belastingheffing te ontgaan. Ook moet worden beoordeeld of er sprake is van 'geldige zakelijke redenen die de economische realiteit weerspiegelen'.

Van 'geldige zakelijke redenen' is sprake als de buitenlandse entiteit die het belang in de Nederlandse vennootschap houdt, voldoende *substance* heeft. Dat is het geval als de entiteit een onderneming drijft en het belang in de Nederlandse vennootschap een functie vervult bij die bedrijfsuitoefening, als de entiteit een tophoudster is van een groep van vennootschappen, of als de entiteit binnen een groep van vennootschappen een schakelfunctie vervult met voldoende *substance*.

Als er geen 'geldige zakelijke redenen' zijn en de aandelenrelatie tot stand is gebracht met als hoofddoel om belastingheffing te ontgaan, heeft dat tot gevolg dat de buitenlandse entiteit als buitenlandse belastingplichtige onder de Nederlandse belastingwetgeving valt.

Nederland implementeert met deze aanscherping de aanpassingen in de Europese Moeder-Dochterrichtlijn.

Integratie S&O en RDA

De RDA, de Research & Developmentaftrek, komt te vervallen. Deze aftrekpost wordt geïntegreerd in de S&O, de Speur- en Ontwikkelingsafdrachtvermindering.

De grondslag voor de loonafdrachtvermindering omvat vanaf 2016 alle kosten van speur- en ontwikkeling: de

kosten die thans kwalificeren voor de RDA worden tot de S&O grondslag gerekend. De integratie van beide regelingen leidt tot een vereenvoudigde aanvraag- en afhandelingsprocedure.

De voorgestelde afdrachtvermindering voor 2016 kent twee schijven:

- voor de eerste € 350.000 aan S&O-kosten geldt een voordeel van 32% (2015: 35%).
Voor starters geldt een voordeel van 40% (2015: 50%).
- voor de S&O-kosten boven de € 350.000 geldt een voordeel van 16% (2015: 14%)

Het plafond in de S&O-afdrachtvermindering komt te vervallen.

Het voordeel wordt verrekend met de afdracht van loonheffing door de werkgever, tot maximaal de in totaal verschuldigde loonheffing. Ondernemers kunnen er voor kiezen om in plaats van de werkelijk kosten en uitgaven een forfaitair bedrag aan S&O-kosten op te voeren. Dat is € 10 voor de eerste 1.800 S&O-uren en € 4 voor de meerdere uren.

Twee soorten werkzaamheden komen vanaf 2016 niet langer in aanmerking voor de S&O-afdrachtvermindering. Het gaat om het uitvoeren van een systematisch opgezette analyse van de technische haalbaarheid voor het zelf verrichten van het speur- en ontwikkelingswerk, én het uitvoeren van een technisch onderzoek naar een substantiële wijziging van een productiemethode of een modellering van processen (bij programmatuur).

Door de integratie van de RDA in de S&O kunnen ondernemers die geen vennootschapsbelasting verschuldigd zijn toch het innovatievoordeel incasseren, en wel door verrekening met de afdracht van loonheffing. Ook komen de voordelen nu volledig tot uitdrukking in de winst voor belasting – ‘above the line’ – en voor veel ondernemers is dat de graadmeter bij een investeringsbeslissing.

Deelnemingsvrijstelling en -verrekening

De deelnemingsvrijstelling en -verrekening wordt per 1 januari 2016 beperkt. Deze beperking vloeit voort uit de Europese Moeder-Dochterrichtlijn die recent op onderdelen is gewijzigd. Nederland moet deze wijzigingen in de nationale wetgeving implementeren.

Een in Nederland gevestigde NV/BV kan de deelnemingsvrijstelling en -verrekening vanaf 1 januari 2016 niet meer toepassen op voordelen uit een deelneming, als die deelneming – de dochtervennootschap – de vergoeding of betaling van dat voordeel in aftrek kan brengen voor een winstbelasting. Als de moedermaatschappij dergelijke vergoedingen en betalingen afboekt op de kostprijs van de deelneming, moet zij deze afboekingen tot haar fiscale winst rekenen.

Documentatieverplichtingen voor transferpricing

Er komen nieuwe documentatieverplichtingen voor ondernemers.

Multinationals met een in Nederland gevestigde moedermaatschappij worden verplicht om jaarlijks bij de Nederlandse Belastingdienst een *landenrapport* – een country-by-country report – in te dienen. In dat rapport moet een overzicht gegeven worden van diverse bedrijfsindicatoren, zoals omzet, winst, betaalde belasting en aantallen werknemers.

Deze verplichting geldt voor boekjaren die beginnen op of na 1 januari 2016. Nederland zal dit landenrapport doorsturen naar alle landen die meedoen aan een dergelijke automatische gegevensuitwisseling, en waar de multinationale groep een vestiging heeft. Deze informatie is vertrouwelijk, net als alle andere tussen de fiscale autoriteiten uitgewisselde informatie.

Het landenrapport geldt uitsluitend voor zeer grote ondernemingen, met een geconsolideerde groepsopbrengst van € 750 mln. of meer.

Ondernemers met een omzet vanaf € 50 mln. of meer moeten vanaf 2016 een groepsdossier en een *lokaal dossier* opstellen en in de administratie opnemen. In het groepsdossier moet een overzicht worden opgenomen van het beleid tot vaststelling van verrekenprijzen binnen het concern. In het lokale dossier moeten de intercompany-transacties worden vermeld waar de Nederlandse onderneming bij betrokken is.

Als de nieuwe documentatieverplichtingen niet adequaat worden nageleefd kan dat leiden tot bestuurlijke of strafrechtelijke sancties, waaronder de omkering van bewijslast.

Step-up grensoverschrijdende juridische fusie en splitsing

In de dividendbelasting wordt een step-up opgenomen voor grensoverschrijdende juridische fusies en splitsingen. Door deze step-up wordt voorkomen dat er een Nederlandse dividendbelastingclaim ontstaat op winstreserves van de buitenlandse vennootschap als die vennootschap 'weg' fuseert in een Nederlandse vennootschap of als die splitst in een Nederlandse vennootschap.

Aansprakelijkheid verkoper bij leeghalen BV

Een aandeelhouder die de aandelen in zijn BV verkoopt, kan onder voorwaarden aansprakelijk worden gesteld voor de vennootschapsbelasting die de BV verschuldigd is over haar stille en fiscale reserves. Deze aansprakelijkheid geldt uitsluitend voor aandeelhouders die tenminste 1/3 belang in de vennootschap hebben, én de bezittingen van die vennootschap voor 30% of meer uit beleggingen bestaan.

Uit recente rechtspraak is gebleken dat een verkopende aandeelhouder deze aansprakelijkheid vrij eenvoudig kan vermijden. Financiën vindt dat ongewenst en scherpt de wetgeving op dit punt aan. De verkoper kan zich nog slechts disculperen – een vrijwaring van aansprakelijkheid verkrijgen – als aan drie voorwaarden wordt voldaan:

- de aansprakelijkheid heeft betrekking op vennootschapsbelasting die verschuldigd is over een fiscale reserve – met name een herinvesteringsreserve – of stille reserves op vermogensrechten en roerende en onroerende zaken, én
- de rechten en zaken waarop die reserves betrekking hebben, blijven ten minste zes maanden na verkoop van de aandelen nog behoren tot het vermogen van de vennootschap, én
- de verkoper bewijst dat het niet aan hem is te wijten dat het vermogen van de vennootschap ontoereikend is om de verschuldigde vennootschapsbelasting te kunnen betalen.

De aansprakelijkheidsbepaling geldt niet alleen voor natuurlijke personen, maar voortaan ook voor rechtspersonen zoals een verkopende BV. De nieuwe regeling gaat per direct in, op het tijdstip van het bekend maken van het Belastingplan 2016: 15 september 2015 om 15.15 uur.

De auto

De voorstellen uit de Autobrief II

De aanpassingen van de autobelastingen in 2016 en volgende jaren, zoals die in de Autobrief II zijn aangekondigd, zijn niet opgenomen in het Belastingplan 2016. Voor een overzicht van deze aanpassingen: zie BelastingBelangen, juni 2015: [Autobrief II: de autobelastingen in 2017-2020](#).

Jaarbetaling MRB vervalt

De mogelijkheid om de MRB voor een jaar in één keer te betalen, vervalt per 1 juli 2016. De MRB kan dan alleen nog per tijdvak van drie maanden vooruit worden betaald of maandelijks automatisch worden afgeschreven. Voor gedane jaarbetalingen tot en met 30 juni 2016 heeft de maatregel geen effect: de tot en met 30 juni 2016 gedane jaarbetalingen blijven voor de resterende duur van de betaalde periode geldig.

Heffing MRB voor niet-ingezetenen

Een in het buitenland wonende persoon die in Nederland onderworpen is aan de heffing van motorrijtuigenbelasting (MRB) is goedkoper uit: per 2016 wordt hij niet langer geacht te wonen in de provincie met het hoogste aantal opcenten op de MRB, maar in de provincie met het laagste aantal opcenten.

Administratiekosten naar € 9

De administratiekosten die het Centraal Justitieel Incassobureau in rekening brengt bij bekeuringen worden verhoogd van € 7 naar € 9.

Omzetbelasting

Minder geneesmiddelen onder het lage BTW-tarief

Het kabinet gaat een extra voorwaarde invoeren voor geneesmiddelen om onder het lage BTW-tarief te vallen. De toepassing van dat tarief hangt voortaan niet meer af van de prestatie als geneesmiddel, het lage tarief is uitsluitend van toepassing als voor het geneesmiddel een handelsvergunning is afgegeven in het kader van de Geneesmiddelenwet.

21% BTW-tarief voor paddo's

De Hoge Raad heeft eerder dit jaar beslist dat de levering van kweekvloeistoffen en growkits voor paddo's onder het lage BTW-tarief valt. Het kabinet vindt dit niet wenselijk. Voorgesteld wordt dat het verlaagde BTW-tarief voortaan niet van toepassing is op pootgoed en land- en tuinbouwzaden waaruit planten of vruchtlichamen van schimmels voortkomen, die zijn opgenomen in de Opiumwet.

Diversen

Erfpachtstructuren in de overdrachtsbelasting

Bij de vervreemding of financiering van beleggingsvastgoed wordt steeds vaker gebruikgemaakt van de zogenoemde erfpachtlease. Bij een reguliere sale-and-leaseback is overdrachtsbelasting verschuldigd over de volle waarde van het vastgoed. Door de lease in de vorm van erfpacht te gieten kan de grondslag voor de heffing van overdrachtsbelasting fors worden verminderd: de gekapitaliseerde waarde van de erfpachtcanon of retributie komt in mindering op de overeengekomen verkoopprijs. Financiën wil deze constructie onmogelijk maken; voorgesteld wordt om de erfpachtlease gelijk te behandelen als de economisch vergelijkbare sale-and-leaseback.

Lijfswang bij civiele vorderingen

De Belastingdienst kan vanaf 1 januari 2016 lijfswang toepassen voor civiele vorderingen tot betaling van schadevergoeding aan de ontvanger wegens een niet-betaalde belastingschuld. De ontvanger zal het dwangmiddel alleen inzetten als er geen andere, minder vergaande, dwangmiddelen voorhanden zijn. Bovendien moet het maatschappelijke en fiscale belang de toepassing van lijfswang rechtvaardigen. De rechter moet beoordelen of dat het geval is. Toepassing van lijfswang is niet alleen mogelijk ten aanzien van de formele bestuurder van de BV, maar ook van degene die het beleid van de BV heeft bepaald of mede heeft bepaald alsof hij bestuurder was: de feitelijke bestuurder of beleidsbepaler. Lijfswang is niet mogelijk als het niet-voldoen van de belastingschuld niet te wijten is aan de formele of feitelijke bestuurder.

Vereenvoudiging verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken

Het verschil in tarief van de verbruiksbelastingen tussen laagbelaste vruchten- en groentesappen en mineraalwater enerzijds en de hoogbelaste limonades anderzijds komt te vervallen. Op al deze dranken wordt één tarief van toepassing, dat hoger is dan het huidige hoge tarief voor limonades, te weten € 7,91 per 100 liter. Hierdoor wordt de verbruiksbelasting op sap en water bijna verdubbeld.